

Ordføreren (Koch): Det Forslag til Beslutning, som det høje Ting vedtog ved denne Sags første Behandling, og hvorved Rigsdagen frasiger sig Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1894—95, er i og for sig ogsaa for dette Tings Bedkommende fuldkommen tydeligt og klart, og det var affattet saaledes, som deslige Beslutninger i den sidste halve Snes Aar have været affattede. Imidlertid er jeg senere fra kompetent Side bleven gjort opmærksom paa, at Grunden, hvorfor disse Beslutninger af Tinget her i de senere Aar havde været affattede paa denne Maade, laa i det særegne Forhold, at en Del af Statsrevisionen havde indstillet, at Regnskabet i det hele ikke skulde passere, derimod ikke indladt sig paa Enkeltheder. Nu efter at den ulykkelige Konfliktperiode er til Ende, er det derfor rimeligt, at man vender tilbage til den Form, hvorunder dette Ting tidligere har givet sine Beslutninger om dette Spørgsmaal Udtryk, saaledes at man bestemte udtaler sig om de Indstillinger, der foreligger fra de fire Statsrevisorer, enten i et samlet Forslag eller delt. For det nu foreliggende Statsregnskabs Bedkommende ere derfor de paa Vædringsforslaget opførte 5 Poster, som angaa de militære Anstaltelser, til Positionsskyts med Ammunition, til et Batteri lettere Kasteskyts, til hurtigfydende Skyts til Kjøbenhavns Befæstning, til Anlæg af et Fort paa Middelfrunden og til Fuldførelse af Befæstningsanlægene paa Gladstakseplateaue, gjorde til Genstand for særlig Indstilling fra Statsrevisionens Side, idet de to Herrer Statsrevisorer indstillede disse Udgifter til at passere, medens de to andre indstillede, at de ikke skulde passere. At nu disse Udgifter for dette Tings Bedkommende eller for dets Flertals Bedkommende ville passere, ligger i den Resolution, der blev vedtaget forleden Dag. Men jeg har, som sagt, troet, at det var rigtigt, at man vendte tilbage til den gamle Form, hvorunder deslige Vedtagelser tidligere altid skete. — Der er endnu tre andre Indstillinger fra en Del af Statsrevisionen, nemlig angaaende de 3 Poster, som angik Bentepege til Oberstlieutenant la Cour og Kaptajn Kryssing, den til disse Officerer givne Understøttelse og Revisionen af Gendarmeriets Regnskaber. Disse Poster vare af de to Statsrevisorer indstillede til ikke at passere, medens derimod de to andre Statsrevisorer havde udtalt, at de ikke fandt Anledning til at gøre nogen Indstilling. Da Mindretallets Indstilling, som gik ud paa, at man skulde tiltræde de Herrer Madsen-Nygdals og Hørups Indstilling, er forkastet i forrige

Møde, har der ikke for Flertallet og heller ikke for Udvalgets Flertal været Anledning til for disse Posters Bedkommende at fremkomme med nogen Indstilling, idet det af selve Betænkningen tilstrækkelig tydeligt fremgaar, at man slutter sig til de andre Herrer Statsrevisoreres Formening om, at disse Udgifter ere fuldkommen lovhjemlede.

Da man nu forhaabentlig for Fremtiden kommer ind paa en anden Form for Rigsdagens Beslutninger angaaende Statsregnskaberne, kunde det maaske være ganske heldigt, at man talte om, hvad der egentlig ligger i dette Udtryk: „passere“. Deri ligger efter min Formening det, at en Udgift trænger til en vis Dækning fra Rigsdagens Side, en formel Dækning, som den behøver, og det er Tilfældet med disse Anstaltelser i militære Øjemed. Det er ganske vist ikke et overmaade kønt Udtryk dette „passere“, men det er nu een Gang en regnskabsmæssig Form, hvorunder man tilkendegiver, at Tinget altsaa dækker eller efter Omstændighederne billiger den omhandlede Udgifts Afholdelse.

Det Vædringsforslag, som altsaa er stillet, er, som sagt, stillet paa Foranledning fra kompetent Side, og jeg har ment at burde stille det, fordi der ikke paa dette Omraade bør indføres ny Moder, men man skal saa vidt muligt holde sig til Traditionen, saaledes som den var, inden de ekstraordinære Forhold vedrørende Statsregnskaberne kom til at foreligge. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa anbefale det høje Ting at tiltræde det stillede Vædringsforslag.

Det. Hansen: Det kan formentlig ikke give Anledning til Misforstaaelse, naar jeg, som har været Medlem af Statsrevisionsudvalget, ikke til denne 2den Behandling har stillet noget Vædringsforslag. De Vædringsforslag, som jeg og mine Venner havde at stille, bleve stillede til 1ste Behandling, men de bleve forfaste af Tinget, og i Virkeligheden gik mine Vædringsforslag ud paa, at alle de 8 Poster, som den ærede Ordfører nu indstiller til at passere, skulde ikke passere, men at Rigsdagen for øvrigt frasagde sig Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet 1894—95. Naar jeg, og formentlig mine Meningsfæller her i Tinget, i Dag ville stemme mod det af Ordføreren stillede Vædringsforslag, saa skal deri ligge, at vi fastholde vor Afstemning fra 1ste Behandling, at vi mene, at de Poster, der ere opførte fra Nr. 1—8 i Forslaget, bør ikke passere, men at for øvrigt Regnskabet kunde passere.